

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Medvlla Theologiæ Moralis

Busenbaum, Hermann

Monasterii Westphaliæ

Artic. II. Quis vota indirectè possit irritare?

urn:nbn:de:hbz:466:1-40957

nium: facta verò intra tempus subjectionis, de re implenda post tēpus subjectionis, v. g. in pubertate, vel post obitum mariti, possunt irritare. *Bon. l. c.*

VI. Votum, de quo dubium est, utrum emiserit tempore libertatis, an subjectionis, non posse irritare superiorem, docet *Salas. l. 2. q. 21. & Caram. l. 3. cap. 1. d. 1.* Sed contrarium tenet *Suar. Sanchez. Bon. & c. cum Bardi. d. 6. c. 1. §. 28.*

VII. Facta tempore subjectionis, possunt adhuc irritari post illud; v. g. quando filius jam est pubes. Quod verum est, etsi in pubertate ea ratificasset, putans ex errore esse firma: secus tamen, si infirma esse novisset, & independenter à prioribus ratificasset. *v. Less. l. 2. c. 40. d. 10.*

VIII. Supradicti possunt revocare, ac directè irritare vota, etsi semel ea ratificaverint: quia non privarunt se dominio & potestate sua. *v. Suar. de voto l. 6. c. 6.* Quod si tamen id sine causa fiat, erit secundum quosdam peccatum mortale: licet probabilius id neget *Suar. l. c. c. 4. & Laym. hic.*

IX. Prælati potest irritare votū subditi, à prædecessore æquali, vel inferiore, confirmatum; non tamen à superiore. *v. de his Bon. l. c. §. 3. Laym. c. 7.*

ARTICULUS II.

Quis vota indirectè irritare possit?

Resp. Si alicui, non quidem voluntas voventis, sed voti materia sit subjecta, ita ut in hanc jus habeat, is tale votum potest irritare, irritatione indirecta; hoc est ejus obligationem suspendere; in quantum suo juri præjudicatur: idq; ex lege naturæ docente, quòd nemo possit alteri promittere ali-

quid

quid in præjudicium tertii *S. Thom. in 4. d. 38. Sum. Less. &c. ll. cc.* Unde resolves.

I. Sic irritare possunt, præter supra nominatos, mater respectu filiorum puberum, quamdiu manent in domo paterna, nec sunt emancipati: item tutor puberis, usq; ad annum vigesimum quintum, in iis, quæ eorum potestati officiant. *Laym c. 7.*

II. Idem potest uxor respectu mariti; v. g. si is voverit longiorem peregrinationem, habitare alibi, cubare seorsim, quæ derogant vitæ sociali, & sui dominii, quod habet in corpus mariti. *Less. n. 83. Fill. n. 273.*

III. Item dominus, & domina respectu famulorum; ut si ii voverint jejunium, quo fierent inepti ad obsequia domini: quale votum non est castitatis, vel brevis orationis. *Less. n. 86.*

IV. Item non tantum Pontifex respectu omnium fidelium, sed etiam Episcopi, & Principes respectu subditorum, quando materia illis præjudicat. Denique superiores respectu novitiorum, in iis, qui impediunt novitiatu exereitia. *Less. d. 13. n. 8.*

V. Non possunt irritare indirectè vota de re aliàs præcepta, v. g. non furandi; quia nemini præjudicant. Item neque vota implenda tunc, quando materia voti non erit amplius subjecta, v. g. vota servi, implenda, cum erit liber; & conjugis; cum alter erit mortuus.

VI. Potest quis etiam indirectè irritare vota longè ante facta, quam sibi materia subiceretur; v. g. facta à conjugè longè ante matrimonium.

VII. Potest quis etiam vota à se, vel antecessore concessa & confirmata, indirectè irritare, ut patet

ex

ex art. superiore. Excipe tamen, nisi suo jure cessisset, & hanc concessionem subditus acceptasset; ut v.g. in voto castitatis, mutuo mariti, & uxoris consensu facto. Secus tamen esset, si vel sola uxor, vel uterq; independenter ab altero vovisset.

VIII. Vota indirectè tantum irritata reviviscunt, & obligant, quando alteri desinunt prejudicare. *v. de his Bon. p. 7. Laym. c. 8.*

DUBIUM VII.

Quid sit commutatio voti?

Resp. Commutatio est substitutio alterius operis honesti loco ejus, quod voto promissum erat, sub eadem obligatione. Circa quam, ut licitè fiat, traduntur hæ regulæ: *Prima.* Ad commutationem voti requiritur auctoritas Ecclesiastica, 1. quando commutatio fit in paulò minus bonum: quod si notabiliter minus sit, miscetur dispensatio. 2. Quando fit in bonum æquale: licet aliqui tunc putent sufficere auctoritatem propriam. Hæc tamen sufficit ad commutationem in melius; quia in meliori minus continetur. Voco autem melius, quod est tale in ordine ad utilitatem spiritualem voventis, & Deo gratius.

Secunda. Ad commutationem voti in æquale, requiritur causa, licet minor, quàm ad dispensationem: quia dispensatio planè liberat ab obligatione voti; commutatio verò aliud subrogat. Unde si fiat in melius, nulla causa requiritur: si in æquale cum auctoritate superioris, sufficit major in illud propèssio. Si verò dubitetur, an sit æquale, sufficit